

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16378-03-22 ציפורי ואח' נ' לוינסון ואח'

מספר בקשה: 26

לפני כבוד השופט אריה ביטון

הנתובעים: אלי ציפורי
בתיה ציפורי

נגד

- הנתבעים:
1. חיים לוינסון
  2. אבישי גרינצייג
  3. אלעד מן
  4. הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר)
  5. העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית
  6. שקוף - עיתונות למען שמירת הדמוקרטיה
  7. מדינת ישראל
  8. עקיבא נוביק
  9. צביקה מצקין

החלטה

1. הנתבעים, למעט הנתבעת 7, עותרים בבקשה לחיוב התובעים בהפקדת ערובה לתשלום הוצאותיהם, על יסוד הוראת תקנה 157(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018.

2. המדובר בתביעה כספית על סך של 1 מיליון ₪ בעילת לשון הרע ופגיעה בפרטיות בשל טענה לפרסום מסמכים רפואיים ותצהירים מתביעה שהגיש התובע 1 לבית הדין האזורי לעבודה הפוגעים בפרטיותו ומהווים לשון הרע.

3. לטענת המבקשים, סיכויי תביעתה של התובעת 2 קלושים, שכן לא פירטה היא כל עילת תביעה מצידה כנגד הנתבעים. כן נטען, כי אף סיכויי תביעתו של התובע 1 קלושים שכן לנתבעים טענות הגנה בעלות סיכוי גבוה לנוכח העובדה כי העיון במסמכים נעשה כדין ומכוח הרשאה היות ואלו נגישים לכל עיתונאי בעל היתר עיון, ובפרט בהליך שהתנהל בדלתיים פתוחות בבית הדין האזורי לעבודה. כן לטענתם, עומדות להם ההגנות מכוח חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות בשל היות הפרסום מותר. עוד הוטעם, כי לתובעים חוסר יכולת כלכלית לעמוד בתשלום הוצאות כלל הנתבעים, וכי אלו מגישי תביעות סדרתיים דבר המגביר את הסיכון כי אלו לא יוכלו לעמוד בתשלום הוצאות כולם, במיוחד לנוכח אי קיומו של מקום עבודה מסודר לתובע 1 לאחר שפוטר מעבודתו בעיתון גלובס ומעריב.

4. בתשובתם, טוענים התובעים, כי אין המדובר בתביעת סרק, כנטען על ידי הנתבעים, כי אם בתביעה מבוססת הנסמכת על מעשים ופרסומים מחפירים של הנתבעים. כן נטען, כי סיכויי התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16378-03-22 ציפורי ואח' נ' לוינסון ואח'

נשענים על טיעון עובדתי המצריך בירור מעמיק, וכי אין בשלב זה יכולת לקבוע את סיכוייה. עוד נטען, כי מצבם הכלכלי של התובעים הוא בסדר גמור/טוב כאשר בבעלותם דירה ששוויה המוערך הוא של כ-5 מיליון ₪ והם עומדים בכל התחייבויותיהם, לרבות בתשלום הוצאות שנפסקו לחובת התובע 1. מעורבותו במספר הליכים מעידה דווקא על יכולתו לשלם את האגרות הכרוכות בהליכים אלה.

5. לאחר עיון בטענות הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה ביחס לתובע 1, ומנגד לקבלה ביחס לתובעת 2, ולקבוע כי יש מקום לחייבה בהפקדת ערובה להבטחת תשלום הוצאות הנתבעים/המבקשים, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.

6. סעיף 157(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, קובעת את הסמכות הסטטוטורית של בית המשפט לחיוב תובע במתן ערובה לתשלום הוצאות נתבע, כדלקמן:

"בית המשפט רשאי, אם נראה לו הדבר, לצוות על תובע לתת

ערובה לתשלום הוצאותיו של נתבע."

בהלכה הפסוקה נקבע, כי הגשת הליך לבית המשפט בערכאה ראשונה אינה כרוכה ככלל בהפקדת עירבון, וכי הכלל הוא שאין להפקיד עירבון להבטחת הוצאות הנתבע, אלא במקרים חריגים בלבד. עוד נקבע, כי בעת שקילת בקשה לחיוב בהפקדת ערובה, על בית המשפט לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין זכות הנתבע כי לא יצא מפסיד אם תדחה התביעה נגדו. כן יש להביא בחשבון את סיכויי ההליך, מורכבותו, שיהוי בהגשת התביעה, מיהות הצדדים, תום לב ופגיעה בכוח בזכות הקניין של התובע (ראו: אורי גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהד' 11 (2013) עמ' 736).

7. אחת המטרות העיקריות של הסעיף, היא למנוע תביעות סרק ולהבטיח תשלום הוצאות הנתבע, במיוחד כאשר נראה לבית המשפט שהסיכויים להצליח בתביעה קלושים. אך אין בית המשפט מחייב תובע במתן ערובה להוצאות מפני עונו בלבד. מכאן, שכפי שטענו התובעים בתשובתם לבקשה, אין רלוונטיות למצבם הכלכלי, אם טוב הוא אם לאו. העיקרון הוא שאין מכבידים יתר על המידה על מגישי תובענות ומגבילים את הגישה לבית המשפט רק לבעלי אמצעים. בחינת סיכויי התביעה מגלה כי, מחד גיסא, לתובע 1 קיימת עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות, ומאידך גיסא, לנתבעים טענות הגנה לא מבוטלות. אלא, שאין המדובר במחלוקת משפטית גרידא, כי אם במחלוקת עובדתית ובמחלוקת פרשנית משפטית המצריכים ליבון ראייתי ואשר אינם מאפשרים לקבוע מסמרות בשלב זה של ההליך המצוי בראשיתו. לא לגבי סיכויי התביעה ואף לא לגבי סיכויי ההגנה. בוודאי שאין לומר כי סיכויי התביעה קלושים. יתכן והם לא מן הגבוהים ביחס לחלק מהנתבעים או אף אולי ביחס לכולם, אולם, בוודאי שאין לבטלם במחי יד עד כדי הכרעת התביעה כבר כעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16378-03-22 ציפורי ואח' נ' לוינסון ואח'

8. כל זאת בכל הקשור בתביעת התובע 1. אולם, אין כך הוא הדבר ביחס לתובעת 2, שביחס אליה נראה כי יש ממש בטענות הנתבעים לפיה אין לה עילת תביעה כלשהי העולה מכתב התביעה כנגד הנתבעים. שהרי, כל הפרסומים המיוחסים לנתבעים מתייחסים למסמכים רפואיים ותצהירים השייכים לתובע 1 אך לא לתובעת 2, ומבחינה זו סיכויי תביעתה נראים קלושים על פניהם. הטענה כי נעשה שימוש, על ידי הנתבעים 2 ו-9, באותו רופא אשר טיפל בתובעת כדי להגיש חוות דעת כנגד בעלה, אינה מגלה כל עילת תביעה של התובעת 2 כנגד הנתבעים 2 ו-9, ובוודאי שלא כנגד כל יתר הנתבעים שביחס אליהם אין לתובעת כל טענות ספציפיות בכתב התביעה, ולכל היותר המדובר בטענה אפשרית, לכאורה, כנגד הרופא שנתן את חוות הדעת, שאינו בין הנתבעים כלל.

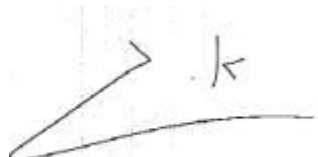
9. בנסיבות אלו, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה ביחס לתובע 1, שכן אין זהו מבין המקרים החריגים המצריכים מתן ערובה להבטחת הוצאות הנתבעים, באשר סיכויי התביעה אינם קלושים בהכרח וזכות הגישה לערכאות היא זו הנותנת את הטון במסגרת האיזון שבין הערכים המתנגשים. לעומת זאת, מצאתי לקבל את הבקשה ביחס לתובעת 2, שסיכויי תביעתה קלושים למדי בשל הקושי הרב בגילוייה של עילת תביעה פרטנית מצידה כנגד הנתבעים כולם או חלקם.

10. לאור האמור לעיל, הנני מחייב את התובעת 2 ליתן ערובה להבטחת הוצאות הנתבעים בהליך בסך של 25,000 ₪, וזאת בתוך 30 ימים מהיום, שאחרת תמחק היא מכתב התביעה.

11. בשל היות התובעים בני זוג, הרי שתוצאה זו של החלטתי מביאה לאיפוס החיוב ההדדי בהוצאות.

12. המזכירות תשלח העתק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"ג, 09 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

אריה ביטון, שופט

